

Lieke de Kwant

l.de.kwant@medischcontact.nl

‘Mijn droom is een leerstoel van de straat’

Igor van Laere, sociaal-geneeskundige bij de GGD en voorvechter van sociaal-medische armenzorg. Werkte twee jaar in een aidsproject in Indonesië, en zette daar met zijn vrouw Jolanda een project op voor dakloze meisjes.

‘**N**a mijn studie werd ik assistent interne, maar ik merkte dat ik naar buiten wilde. Een diagnose op zaal 6 vind ik niet zo interessant, ik wil weten wáár iemand ziek is geworden en onder welke omstandigheden. Ik kwam bij de GGD in Amsterdam terecht en er ging een wereld voor me open. Werken met daklozen beviel me, ze zijn direct en vertellen mooie verhalen. Of ik niet moe werd van de narigheid? Nee. Ik werd moe van het beleid van boven, nooit van de patiënt.

Bij de GGD in Brabant kijk ik nu naar hoe we de armenzorg beter kunnen organiseren. Mijn droom is om een leerstoel van de straat op te richten, een sociaal-medische leerstoel. Dat moet een zwervende stoel zijn en ik wil er niet alleen op zitten, want goede sociaal-medische zorg is integrale zorg. Het gaat erom dat de arts zicht krijgt op burgers die in armoede kunnen geraken op basis van lichamelijk of geestelijk onvermogen. En daarvoor moet je samenwerken met maatschappelijk werk, huisartsen en verpleegkundigen. Ik ben een van de laagst betaalde artsen, maar bezit heeft me nooit gedreven. Het gaat toch om de mensen met wie je bent. Ik heb met Indonesische boeren in de modder rijst zitten eten en genoot daar net zo van als van een diner in Bandung met mensen van het ministerie. Ik gun andere artsen hun inkomen, maar als ik hoor dat een kaakchirurg bijna 5 ton verdient, denk ik: tjongejonge, met dat geld zou ik in Indonesië honderden dakloze meisjes kunnen helpen...’ ■

Het proefschrift en eerdere MC-publicaties van Igor van Laere vindt u bij dit portret op medischcontact.nl.